

▷1

QUATRE FINALISTES MÉS COMPETIEN PEL GUARDÓ

Buenafuente, Casaldàliga (foto), Pedrosa i Ruscalleda van ser els altres candidats proposats pels lectors per al premi.

▷2

EL PREMI D'EL PERIÒDICO ARRIBA A LA SISENA EDICIÓ

Ernest Lluch, a títol pòstum, Pau Gasol, Manuela de Madre, Ferran Adrià i Joan Manuel Serrat també van ser premiats.

▷3

LA FIRA DE BARCELONA PATROCINA ELS PREMIS DEL CATALÀ DE L'ANY

Aquesta edició del guardó està patrocinada per la Fira de Barcelona, una plataforma d'activitat i promoció econòmica.

Ve de la pàgina anterior

Després d'agrar a Manuel Marín el seu parlament en català, el president Maragall va al·ludir a l'actual moment polític d'Espanya «estem en unes circumstàncies molt especials i esperançades», i va assegurar que Catalunya té un nou Estatut «a la punta dels dits». «Tal com havíem previst, tindrem un Estatut que serà bo per a Catalunya i per a Espanya –va afirmar Maragall–. Ara el text ha d'iniciar el seu trànsit amb la societat civil, amb la gent com la que avui és aquí».

També Antonio Franco, director d'EL PERIÒDICO DE CATALUNYA va fer al·lusió a l'actual moment polític. «Vivim temps convulsos –va dir Franco–, però aquest acte és una magnífica ocasió per donar un impuls d'ànim i esperança». «Estem travessant una etapa de gran incomprensió i recel entre bona part d'Espanya i gairebé tot Catalunya –va afegir–. Per culpa d'alguns egos, s'ha desplaçat als mitjans de comunicació un debat que en circumstàncies normals s'hauria de donar en àmbits polítics».

CONTRA LES METÀSTASIS / El guardó a Joan Massagué, decidit per un jurat i pels lectors d'aquest diari, obeeix a la nodrida i destacada tasca científica d'aquest bioquímic i farmacèutic barceloní, que va marxar a Nova York fa 25 anys. Massagué investiga de forma gairebé exclusiva en la recerca del mecanisme cel·lular que provoca que les cèl·lules canceroses viatgin pel cos del malalt i donin lloc a l'expansió del tumor: a les metàstasis.

Massagué, que seguirà treballant als EUA, iniciarà a l'abril els seus treballs a l'Institut de Recerca Biomèdica del Parc Científic de Barcelona, del qual és director adjunt. ■

Arrels

LA LLUITA DELS 'SENSE SOSTRE'

«El premi ens estimula, però queda molt per fer», van assumir Salvador Busquets i Enrique Richad, representants de la Fundació Arrels –dedicada a l'acollida i atenció de persones sense casa–, al recollir el guardó a la Iniciativa Solidària. La seva veu va ser crítica perquè «entre tant de benestar queden molts déficits: hi ha un problema a la col·lectivitat». Richad i Busquets van alabar el coratge de la gent sense casa: «D'ells hem après que la naturalesa humana ni és tan forta per resistir sempre en solitari ni tan feble per enfonsar-se sense lluitar».

ENTREVISTA

«El 80% dels càncers de mama es curen»

Joan Massagué

LLOC DE NAIXEMENT BARCELONA
EDAT 52 ANYS
PROFESSIÓ BIOQUÍMIC, CAP DEL DEPARTAMENT DE BIOLOGIA CEL·LULAR

DE L'SLOAN KETTERING CANCER CENTER DE NOVA YORK I DIRECTOR ADJUNT DE L'INSTITUT DE RECERCA BIOMÈDICA
LLOC DE RESIDÈNCIA NOVA YORK

►► Científic ► Joan Massagué, la setmana passada.

DIANE BONDAREFF

MERCEDES HERVÁS
NOVA YORK

Una xarxa de laboratoris envolta el despata de Joan Massagué, al vuitè pis del Memorial Sloan Kettering Cancer Center de Nova York, el vaixell insígnia dels hospitals de càncer del món. És allà on, amb el retolador a la mà per escriure a la pissarra que domina la paret, aquest barceloní de somriure juvenil i temples platejades dirigeix i supervisa la delicada feina dels seus investigadors. Aquesta tasca dedicada, pacient i minuciosa l'ha convertit en una de les figures més prestigioses de l'elit mundial d'experts en càncer.

–Li plouen els premis. Només en dues setmanes de gener l'Ajuntament de Nova York li ha brindat el Guardó a la Tasca Més Destacada en Ciència i Tecnologia i ara a Barcelona rep el Català de l'Any, que surt d'una votació popular. ¿Com se sent?

–Per una banda satisfet, tant per mi com pel meu grup d'investigadors, sense els quals res d'això hauria sigut possible, i per la meua família, que sempre ha recolzat aquesta dedicació intensa que ha exigít sacrificis, com el fet d'haver de treballar fora d'Espanya. Però a més em creen un gran sentiment de responsabilitat, que no puc fallar i que he de seguir treballant bé, ja que la societat té moltes esperances posades en la feina que fem.

–¿La divulgació de la seva feina que suposen aquests premis augmenta l'esperança del públic sobre els avenços contra el càncer?

–En premis com el Català de l'Any,

que té un gran component popular, es demostra que el públic aprecia la tasca científica, i se sent inspirat per l'esperança que proporciona.

–¿Encara cal anar a l'estranger per rebre el millor tractament contra el càncer?

–En la immensa majoria dels casos, la resposta és un rotund no. A Espanya hi ha excel·lents oncòlegs, excel·lents serveis d'oncologia que estan totalment al dia i tenen essencialment els mateixos recursos que als EUA, almenys en les afeccions oncològiques més comunes, com mama, pròstata, pulmó, còlon, leucèmies... En altres de més estranyes sempre s'ha d'anar a buscar l'especialista on sigui, i és menys probable que es trobi a Espanya.

–Com que els principals centres d'estudi oncològic són als EUA, ¿creu que sortirà d'allà la solució al trencaclosques del càncer?

–El problema del càncer no és únic i monolític, hi ha almenys 100 càncers i cada un amb els seus subtípus. Llavors, la resposta al càncer no és un cim a conquistar sinó una serralada, i ja hem conquistat uns quants cims. Hi ha molts càncers que ja es curen, com el del ciclista Lance Armstrong, que tenia càncer testicular amb metàstasi i, després de superar-lo, va guanyar set Tours. El 80% dels càncers de mama avui es curen o es posterguen de tal manera que passen a ser malaltia crònica.

–Vostè ja treballa a cavall entre Nova York i Barcelona, com a director adjunt de l'Institut d'Investigació Biomèdica. ¿Accelerarà les seves investigacions aquesta col·labora-

ció transatlàntica?

–Aquesta col·laboració té diversos objectius, començant per expandir les possibilitats d'investigació a l'àrea de metàstasi. Barcelona té un entorn d'hospitals i investigadors oncològics que pot fer la nostra intervenció molt fructífera. A més, com que és la meua ciutat natal i proporciona un camí per participar en el desenvolupament científic de Catalunya, per a mi té una prioritat

► A ESPANYA

«Hi ha excel·lents oncòlegs i serveis totalment al dia, equivalents als dels EUA»

► L'HOMENATGE

«En aquest tipus de premis es veu que el públic aprecia la tasca científica i hi confia»

► LA RECOMANACIÓ

«S'ha de saber quines són les pautes de comportament que suposen risc de càncer»

per sobre de qualsevol altra.

–¿Què pot aportar de Barcelona a les seves investigacions?

–A Barcelona hi ha potència en la investigació de càncers de mama, pulmó, còlon i limfomes. Estem en procés d'establir llaços col·laboradors, i el temps dirà quins són més fructífers. A més, obrirem una porta a l'intercanvi de persones que podran venir al meu laboratori a Nova York, o a altres de l'Sloan Kettering, per desenvolupar estudis.

–¿Quant creu que es trigarà a saber-ne prou de la metàstasi per aplicar-ho a tractaments clínics?

–És un procés progressiu que ja està en marxa. Amb els resultats publicats tenim pistes sobre quins farmacs, dels ja existents, podrien combinar-se més efectivament contra metàstasi de mama a pulmó.

–¿En què està treballant ara, després de la identificació dels gens responsables de les metàstasis pulmonars de càncer de mama?

–Tenim tres fronts. Un, determinar com contribueixen aquestes alteracions genètiques al fet que sorgeixi la metàstasi. Un altre, afinar aquesta informació per convertir-la en un mètode de pronòstic d'ús als hospitals, i el tercer explorar idees de tractament.

–Fa 20 anys es curaven d'un 30% a un 40% dels càncers, i ara en certs casos s'arriba fins al 80%.

¿Aquestes impressionants xifres d'avanç haurien d'eliminar el terror a un diagnòstic de càncer?

–Jo crec que sí. Aquí és on té un paper important la informació sobre els avenços que s'estan fent contra el càncer, sense caure en el sensacionalisme ni en el pessimisme.

–¿Què pot fer la gent per protegir-se d'una malaltia que no es veu venir, mentre troben el remei?

–Estar ben informats, saber quines són les pautes de comportament que suposen riscos importants i verificats de càncer i seguir les recomanacions perquè el diagnòstic sigui precoc, amb mamografies o colonoscòpies, que són molt importants. ■